

РЕШЕНИЕ

№ 37927

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8215** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от С. И. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] срещу Решение № 2439 от 02.07.2025 г. постановено по НАХД № 6767 по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8 – ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) постановление № 25-4332-003843 от 28.02.2025 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора е наложена глоба в размер на 700 (седемстотин) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното от СРС решение е неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие с процесуалните правила и норми. Твърди се, че в оспореното решение не са изяснени обстоятелствата, къде се е намирал процесният автомобил, като е изложено становище, че констатираната скорост е преди знака на населеното място, а изводите на съда произтичат от показанията на двамата свидетели съставили НП по снимков материал - служители на КАТ, снимката, която указва скорост, координати и номер на МПС.

В съдебно заседание касаторът С. И. К., редовно призована, не се явява, представлява се от адв. П. с приложено по делото пълномощно. Поддържа касационната жалба по изложени съображения

в нея. Моли съда да отмени решението на СРС като немотивирано и незаконосъобразно. Претендира се адвокатско възнаграждение.

Ответникът - началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, не се явява, не се представлява. Депозирани са писмени бележки, в които е изразено становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София–град, XI касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1 и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София-град, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства от Софийски районен съд се установява следната фактическа обстановка: на 09.12.2024 г. около 11:14 часа, товарен автомобил марка и модел „Хюндай И Х 35“, с рег. [рег.номер на МПС], като се е движел по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място]. До № 29 МПС преминало със скорост от 108 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидна за населено място. Превишаването на разрешената скорост било установено с техническо средство, записващо дата, час, скорост, място и регистрационен номер като бил съставен снимков материал. На 19.02.2025 г. собственикът на превозното средство А. М. - посочил в декларация, че процесното моторно превозно средство на 09.12.2024 г. е управлявано от С. К.. На същия ден М. П. П. – младши автоконтрольор при ОПП-СДВР съставил на касатора Акт за установяване на административно нарушение № 021155 от 19.02.2025 г. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП в негово присъствие, както и в присъствие на двама свидетели – И. П. Б. и Д. Д. Ч.. Камилска получила препис от акта на същия ден. Депозирала е писмено възражение, което не било възприето от административнонаказващият орган и въз основа на цитирания АУАН, на 28.02.2025 г. Д. Д. Д. – началник сектор в ОПП-СДВР издала наказателно постановление № 25-4332-003843, с което на основание 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП на С. Камилска било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. С. И. К. като участник в движението, не се е съобразила с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, ограничението на максимално допустимата скорост за автомобили в населено място е 50 км/ч. и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай е установено, че касаторът е управлявал лекия автомобил със скорост от 104 км/ч., тоест с 54 км/ч. над разрешената скорост от 50 км/ч., което е установено и заснето със система за видеоконтрол АТСС CORDON M2 C MD1193. Техническото средство е преминало проверка за техническа изправност, видно от протокол № 035-СГ-ИСИС от 21.03.2024 г. на Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ при Български институт по метрология, в който коректно е описана видео – радарната система с идентификационния номер. Нарушението категорично се установява от приложения снимков материал, а данните от снимковия материал се потвърждават и от приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система с рег. № 4332р-98383, според който CORDON - M2 с № MD1193, било монтирано за периода от 10:20 часа до 12:00 часа, с място на контрол [населено място] [улица], с посока на движение на контролираните МПС от [населено място] към [населено място].

С оглед на гореизложеното настоящата съдебна инстанция не приема възражение на касаторът, че не са изяснени обстоятелствата, къде се е намирал автомобила, с оглед на липсата на нарушение, тъй като констатираната скорост е преди знака за населено място. От съдържанието на протокола по чл.10, ал.1 от наредбата се установява, че измерването е осъществено в населено място- [населено място], по бул. [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч в населено място. За посочения период на работа на АТСС били установени 122 броя нарушения. Снимката по процесната преписка съдържа видимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер, дата и точен час на измерването, установената скорост от 104 км/ч с 3 км/ч толеранс и точни координати на разположение на служебния автомобил, респ. на установяване на нарушението.

Също така правилно въззивният съд е определил, че на касаторът е вменено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, а не по чл. 21, ал. 2 от ЗДВП който гласи, че когато скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Приложената декларация по чл. 188 от ЗДВП безспорно установява авторството на нарушението.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон, доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, във вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При условие, че събраните по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - потвърждават я, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

По силата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДВП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 50 км/ч. с глоба 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч., глобата се увеличава с 50 лева. Наложено наказание е в предвидения в закона размер и не подлежи на корекция.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. СРС е обсъдил възраженията на С. К., като ги е отхвърлил мотивирано.

В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 от НПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 130 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2439 от 02.07.2025 г. постановено по НАХД № 6767 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 състав.

ОСЪЖДА С. И. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: